

מ"ת 61775/01/20 - יחיא שיבלי, עודאי שיבלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 61775-01-20 מדינת ישראל נ' שיבלי(אסיר) ואח'

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המבקשים 1. יחיא שיבלי
 2. עודאי שיבלי
נגד
המבקשת מדינת ישראל

<#3#

החלטה בעניינו של מבקש 2

1. בפני בקשה לעיון חוזר מטעם המבקש 2 לשחרורו לחלופת מעצר בכפר שיבלי אשר הוצעה בעבר אך נדחתה בהחלטה שיפוטית.

2. רקע והליכים קודמים:

כנגד המבקש 2 הוגש כתב אישום בגין עבירות התפרצות למגורים/תפילה בצוותא - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29(א) לחוק העונשין, איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, זיוף סימני זיהוי של רכב - עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין והסתייעות ברכב לעבור עבירה - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

על פי הנטען בחלק הכללי בכתב האישום, במועדים הרלוונטים לכתב האישום עשה המבקש 1 שימוש ברכבים הבאים:

BMW לוחית זיהוי 67-895-16 (להלן: "ה-BMW")

קאיה לוחית זיהוי 51-921-67 (להלן: "הקאיה")

פורד פוקוס לוחית זיהוי 74-394-51 (להלן: "הפורד")

איה רוזן הינה בעלת בית פרטי בדרך נוף הים במושב כנרת (להלן: "הבית") ולה כלבה קטנה (להלן: "הכלבה")

בפרק העובדות נטען כי בתאריך 9.1.2020 בשעה 8:51 או סמוך לכך, קשרו המבקשים קשר בכך שתיאמו טלפונית לצאת באמצעות רכב ה-BMW לבצע בדיקה ותצפית על בתים לצורך התפרצות וגניבת רכוש במועד מאוחר יותר.

בהמשך לכך, בשעה 09:29 או סמוך לכך, הגיעו המבקשים אל המושבה כינרת כשמבקש 1 נוהג ברכב ה-BMW ומבקש 2 יושב לצדו ונסעו ברכב במושב.

בתאריך 12.1.2020 בשעה 9:50 או סמוך לכך, נסעו המבקשים בפורד עם לוחית שמספרה 84-892-17 (להלן: "לוחית הרישוי הראשונה") בכביש 767 ופנו אל דרך עפר המובילה אל יער שוויץ. בנסיבות אלה, החליפו המבקשים את לוחית הרישוי של הרכב ללוחית זיהוי שמספרה 95-915-29 והמשיכו בנסיעה על כביש 767 עד אשר פנו אל דרך עפר המובילה למשתלה נומה (להלן: "נקודת המפגש"), שם הוריד מבקש 1 את מבקש 2 אשר המשיך רגלית אל הבית.

בהמשך לכך, ניגש המבקש 2 אל הבית, פתח את דלת הכניסה אשר לא הייתה נעולה, נכנס אל תוך הבית והכלבה נכנסה בעקבותיו. בהמשך לכך נבחה הכלבה ומבקש 2 לקח חמאה מהמקרר, הניח את כלי האוכל של הכלבה בחדר השינה של המתלוננת כשהוא שם בתוכו את החמאה וכאשר הכלבה נכנסה אל החדר סגר אותה בתוכו. בהמשך לכך, שבר מבקש 2 את קופות החיסכון של בנותיה של המתלוננת ולקח מהן כ-1,500 ₪, 30,000 פורנט, 20 יורו, 20 דולר וכן לקח X-BOX ומערכת סטריאו מסלון הבית. באותן נסיבות, המתין מבקש 1 למבקש 2 בנקודת המפגש ובאותה העת החליף שוב את לוחית הרישוי ללוחית הרישוי הראשונה.

בהמשך שלכך, נתקע המבקש 1 עם רכב הפורד אשר לא הניע סמוך לנקודת המפגש ובשעה 10:29 או סמוך לכך, התקשר אל אשתו פאטמה וביקש ממנה להגיע לכיוונו עם רכב הקאיה ועם כבלים.

בשעה 10:46 או סמוך לכך, חבר המבקש 2 אל מבקש 1 בנקודת המפגש.

בשעה 11:04 או סמוך לכך, הגיעה פאטמה לאסוף את המבקשים מהמקום והמשיכה עימם בנסיעה כשמבקש 1 נוהג בקאיה. בשעה 11:30 או סמוך לכך, על כביש 767 לפניה לבית העלמין שרונה נעצרו המבקשים על ידי המשטרה.

בתאריך 12.1.2020 בשעה 17:43 או סמוך לכך, במהלך חיפוש בבית המבקש 1 נמצא כי החזיק המבקש 1 בארון המטבח מימין למקרר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 0.23 גרם.

בתאריך 12.1.2020 בשעה 16:10 או סמוך לכך, במשרדי החקירות של ימ"ר צפון, בעת חקירתו של מבקש 2 ולאחר ששמע שמבקש 1 עובר במסדרון, צעק מבקש 2 לעבר מבקש 1 האם היינו קרובים לבית?

בתאריך 20.1.2020 בשעה 16:10 או סמוך לכך, בפינת העישון מחוץ למשרדי יחידת ימ"ר בנצרת, ביקש מבקש 2 עת היה עצור, מרפ"ק עינב שנגוט (להלן: "עינב") סיגריה וזו השיבה לו בשלילה. בתגובה לכך איים מבקש 2 על עינב באומרו " בפעם הבאה אני אכנס אליך הביתה" וכן הוסיף: "יש לך זהב לבן בבית".

החלטה קודמת מיום 6.2.20:

במסגרת החלטה קודמת צוין כי ב"כ המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה כנגד המבקש 2 לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולאחר שעינתי בחומר הראיות מצאתי כי אכן מתקיימות בתיק זה ראיות לכאורה כנגד המבקש 2.

צוין כי גם אם הגיעו המבקשים ברכב מבקש 1 למקום ביצועה לכאורה של עבירת ההתפרצות הרי שמבקש 2 שותף מלא לכאורה בביצוע עבירת הרכוש החמורה, הוא אשר התפרץ בגופו לדירת המגורים וסגר את הכלבה במקום בחדר על מנת שלא יופרע מביצוע הגניבה במקום.

באשר לעילת המעצר הקמה בעניינו של מבקש 2 צוין בהחלטה כי עבירות רכוש כשלעצמן, אינן מקימות את חזקת המסוכנות שבסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים ורק בנסיבות מסוימות, מקום בו העבירות מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עשויות להקים עילת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. (ראה, בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4), 268, 271-272).

כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסאורה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקובעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה.

"ודוק: אין בכוונתי להכניס בדלת האחורית את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן "מכת מדינה", עילה שהמחוקק השמיט מחוק המעצרים. אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאי דנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך."

לאחר עיון בתיק החקירה ובבחינת העושה והמעשה מצאתי כי קמה כנגד המבקש עילת מעצר.

הלכת רוסלן פרנקל הנזכרת לעיל מקימה עילת מעצר בעבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך

התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים.

ב"כ מבקש 2 לא חלק על קיומה של עילת מעצר במקרה זה וטען כי מצוייה ברף נמוך.

במקרה זה עולה מעיון בחומרי החקירה ועובדות כתב האישום כי חלקו של המבקש דומיננטי למדי וגם אם אין בידי לקבוע בשלב זה חלקו של מי מהמבקשים דומיננטי יותר הרי שניכר מעיון בעובדות כתב האישום, העובדה כי המבקש לא היסס לכאורה להתפרץ לדירת המגורים, התנהל לצורך ב"נטרול" הכלב במקום, גנב מהמקום סכומי כסף בלתי מבוטלים ורכוש כי חלקו דומיננטי למדי בביצוע עבירת הרכוש.

עוד מצאתי בהתנהלות המבקש כפי שמייחס לו כתב האישום בתחנת המשטרה כדי חשש של ממש לשיבוש מהלכי משפט וזאת שעה שלא נרתע לכאורה מנוכחות אנשי משטרה לידו, לא כל שכן נמנע מלאיים על איש משטרה בפריצה לביתו. מהתנהלות המבקש ניכר כי נדרשת חלופה הרמטית וממשית כדי להבטיח שלום הציבור ואי שיבוש הליכי משפט מפניו.

הגם שלא עומדות לחובתו של מבקש 2 הרשעות בביצוע עבירות רכוש אין זו הסתבכותו הראשונה של מבקש 2 עם החוק שעה שהורשע בגין ביצוע עבירת החזקת סכין שלא למטרה כשרה ותגרה וכן נקבע כי ביצע עבירת היזק לרכוש במזיד ללא הרשעה.

הרשעתו של המבקש בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה, שעה שמרhib עוז ונכנס לאור יום לבית מגורים ועלול להפגיע הדיירים במקום מקימה מסוכנות כשלעצמה כלפי הציבור הרחב.

נוסף על כך, ניכר בעובדות כתב האישום כי המבקשים קשרו קשר לביצוע עבירת הרכוש החמורה, ביצועה בחבורה ופעלו בצוותא להוצאתה לפועל.

במסגרת החלטה זו בחנתי חלופת המעצר המוצעת, מעצר בית בבית הורי המשיב בשיבלי ומצאתי כי אין בכוחה להפחית מסוכנות המבקש ומכאן מצאתי כי יש מקום לקבל תסקיר מעצר בעניינו.

תסקירי המעצר:

מתסקיר המעצר הראשון (20.2.20) עולה כי המבקש מתאר בהתייחסו לעברו הפלילי את נטייתו להיגרר אחרי האחרים, נקט בגישה ממזערת ומצמצמת את חלקו בביצוע העבירות בגין הורשע, אווז בגישה קורבנית ונרדפת ע"י גורמי אכיפת החוק, שירות המבחן מתרשם כי המבקש אינו מודע להתנהלותו הבעייתית וניכר כי הינו בעל נורמות דפוסי התנהגות עבריינים ומושרשים.

עוד סבור שירות המבחן כי המבקש גדל בהעדר גבולות חיצוניות ותוך פריצת גבולות פנימיים, מדובר באדם בעל קווי אישיות מניפולטיביים ואינו מורתע מסנקציות עונשיות ולפיכך סבור שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת

גבולות החוק מצדו הינה גבוהה.

במסגרת תסקיר המעצר הראשון לא נפגש שירות המבחן עם בני משפחתו של המבקש, למעט אביו. שירות המבחן התרשם כי האב אינו מעורב בחיי בנו, לא מודע למעורבותו בפלילי ולקשריו השלייליים לרבות שימוש בסמים, אינו מודע לתפקידו כמפקח ואינו מהווה דמות סמכותית ומציבה גבולות כלפי בנו. לאור כל האמור לעיל סבור היה שירות המבחן כי אין למפקחים המוצעים הכלים המקצועיים לטפל בהתמכרות המבקש לסמים, התקשו לפקח עליו ולהפחית את הסיכון להישנות מעשים דומים ולפיכך לא מצא כי יש בחלופה המוצעת לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין מסוכנות המבקש.

בהתייחס לחלופה המוצעת אשר אינה שונה באופן מהותי מהחלופה אשר הוצגה בפני עובר להחלטה מיום 6.2.20, התרשם שירות המבחן כי אשת המבקש אינה מסוגלת להטיל על המבקש את מרותה נוכח מודעותה לניהול קשרים שוליים בניגוד לרצונה ודעתה מצד המבקש, היא סבורה כי בשל מעמדה אינה זכאית לדרוש מבעלה דבר או להציב לו גבולות, אינה מעוניינת במעצר באיזוק אלקטרוני עקב בושה וקלון חברתי בכפר ואמביוולנטית באשר לרצונה לפקח עליו במעצר בית. לפיכך התרשם שירות המבחן כי אינה מהווה גורם סמכותי מציב גבולות למבקש ואינה מתאימה למלאכת הפיקוח.

שירות המבחן התרשם כי אמו של המבקש נוקטת בעמדה מגוננת תוך התעלמות ממורכבות מצבו של המבקש, ללא יכולת לבחון באופן ביקורתי התנהלותו.

שירות המבחן התרשם מהמפקחות המוצעות כי אינן מודעות מספיק למצב המבקש, התקשו לשמש עבורו גורמי סמכות ומציבי גבולות ולהפחית באופן משמעותי מרמת הסיכון הנשקף מהמבקש. לאור ההתרשמות מהמבקש בשני התסקירים והתרשמות כי אין בחלופה המוצעת בביתו כדי להפחית מרמת הסיכון הנשקף מהמבקש, ואי התאמת המפקחים המוצעים, הרי שאין במעצר באיזוק אלקטרוני כדי לאיין המסוכנות ושירות המבחן אינו בא בהמלצה לשחרור ממעצר או ממעצר באיזוק.

החלטה מיום 11.3.20:

לאחר קבלת תסקירי המעצר עתר ב"כ המבקש שוב לשחרור המבקש בחלופה המוצעת, אשר נדחתה בהחלטת יום 6.2.20.

עוד צוין בהחלטה זו כי במסגרת החלטה מיום 6.2.20 ציינתי התרשמות בית המשפט כי החלופה המוצעת אינה יכולה לאיין מסוכנות המבקש או להפחיתה באופן מספק. במסגרת ההחלטה לעיל, קבעתי כי שירות המבחן יתייחס לכל חלופה אחרת אשר תוצע ע"י המבקש אך הלכה למעשה לפני שירות המבחן הוצעה חלופה זוהי לזו שנבחנה ונשללה בהחלטה לעיל.

שירות המבחן אשר התרשם במסגרת שני תסקירי המעצר מהוריו של המבקש ואשתו מצא כי אלו אינם מתאימים לצורך פיקוח על המבקש. יתרה מכך, שירות המבחן עמד על מסוכנות הנשקפת מהמבקש ומצא מהטעמים האמורים לעיל כי זו מוערכת כגבוהה ובכך אף נתן משנה תוקף להתרשמות בית המשפט בגין קיומה של עילת מעצר ומסוכנות כאמור בהחלטה מיום 6.2.20.

עוד עמדתי בהחלטתי זו על הכלל בדבר סטיה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן לעניין מעצר במסגרתו נקבע כי אמנם ההלכה קובעת כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, אך בדב בבד נדרשים טעמים

נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר. עורכיו של תסקיר המעצר הינם אנשי מקצוע מיומנים בעלי ממומחיות בהערכת התנהגות המבקש המובא בפניהם, סביבתו המשפחתית והחברתית והאינטראקציה ביניהם ויש לתת לעמדתם משקל משמעותי.

מכאן כי -

"כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))"
[בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 6.5.10)].

במקרה שבפנינו ונוכח התרשמות בית המשפט ושירות המבחן מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמבקש וההתרשמות כאמור לעיל מהחלופה המוצעת, לא מצאתי טעמים אשר יצדיקו סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן.

עוד קבעתי כי גם חרף גילו הצעיר של המבקש והעדר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, לא יהיה במעצרו באיזוק אלקטרוני כדי להפיג המסוכנות הנשקפת מהמבקש, נוכח מסוכנותו הגבוהה, התרשמות שירות המבחן מהמבקש, השימוש שעושה בסמים מסוכנים והכל יחד עם ההתרשמות אין בחלופה האנושית המוצעת כדי לתת מענה למסוכנות המבקש.

לאור האמור לעיל הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

3. טיעוני הצדדים בבקשה לעיון חוזר:

ב"כ המבקש טען כי נוכח התפשטות נגיף הקורונה, הוראות לתקנות שעת חירום והתיקון שנערך בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) והעובדה כי המבקש 2 סובל מאסטמה בהתאם לתעודה רפואית שהציג באמצעות מכשיר הפלאפון הנייד בדיון היום, יש מקום לשחרור המבקש 2 בתנאים מגבילים. עוד ציין ב"כ המבקש 2 כי עצורים המואשמים בעבירות חמורות יותר משוחררים מטעם זה בימים אלו מתוך רצון שלא להעמיד אותם ואת אוכלוסיית העצורים והאסירים בסיכון מיותר ומכאן כי יש מקום לכל הפחות להורות על מעצרו של המשיב 2 באיזוק אלקטרוני. עוד שב וציין כי מדובר במשיב ללא עבר מכביד. עוד נטען כי התיק טרם נקבע לשמיעת ראיות שעתידה להימשך זמן רב.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה, טענה כי המבקש 2 נעצר עד תום ההליכים רק לאחרונה כאשר מגיפת הקורונה החלה להתפשט בתחומי ישראל, הציגה מסמך, ת/1 מטעם ראש ענף רפואת אסירים בשב"ס בדבר טיפול שב"ס לצורך מניעת התפשטות נגיף הקורונה בשב"ס והטיפול הניתן לכל אסיר בהתאם להנחיות משרד הבריאות.

עוד הפנתה ב"כ המבקשת לפסיקה מן העת האחרונה בה נקבע כי הוראות תקנות שעת החירום בידי המעצרים אינן חלות על מי שנעצר טרם פרוץ המגיפה אלא על מעצר עתידי שטרם בוצע (עמ"ת

52905-03-20 מחוזי באר שבע), יש להגן על הציבור מפני עברייני רכוש בימים בהם עסקים ודירות עומדים נטושים (מ"ת 37608-03-20 שלום ירושלים) וכי גם בפסיקה נקבע כי רשויות שב"ס נוקטות אמצעים למניעת הידבקות אסירים ועצורים באופן הולם. עוד הוסיפה ב"כ המשיבה כי אין במצב הרפואי הנטען כדי להצביע על שינוי נסיבות או סיכון ממשי לשלום המשיב. החלטת המעצר ניתנה לפני שלושה שבועות בלבד וניכר מהאמור לעיל כי המצב הרפואי בשב"ס בטוח יותר מזה המצוי מחוצה לכותלי המעצר.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המבקש 2, ותסקירי המעצר שניתנו בעניינו לרבות שמיעת המפקחים המוצעים בדיון קודם, מצאתי כי אין מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר וכל מהטעמים כדלקמן:

4. במסגרת החלטות קודמות, הן טרם קבלת תסקירי המעצר וקל וחומר לאחר קבלת תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו של המשיב קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. כמו כן קבעתי קיומה של מסוכנות גבוהה הנשקפת ממבקש 2 כלפי רכוש הציבור והכל מהטעמים לעיל ומבלי שמצאתי צורך לחזור בשנית על טעמים אלו.

5. עוד אציין כי במסגרת החלטות קודמות קבעתי כי אין במעצר המבקש 2 באיזוק אלקטרוני כדי להפחית המסוכנות או לאיינה. אציין כי בגין החלטה זו לא הוגש ערר.

6. במצב דברים זה מצאתי כי יש לתת משקל למצב החירום בו מצויים בתי עסק ודירות רבים העומדים נטושים ומהווים כר פורה לעברייני רכוש כדוגמת המבקש 2 וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בהחלטה בתיק מ"ת 37608-03-20. גם אם לא סברתי כך, הרי שלא מצאתי כי השתנו הנסיבות בתיק זה שעה שהמשיב עצור מזה חודשיים ימים בלבד, טרם חלף זמן ניכר כאמור בהוראות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) ואף לא מצאתי כפי שיוסבר בהמשך כי ישתנו הנסיבות בעניינו של המבקש 2 באופן שיצדיקו שחרורו בתנאים או מעצרו באיזוק אלקטרוני.

7. לאחר שצפיתי בתיעוד הרפואי אשר הוצג בידי ב"כ המבקש 2 במהלך הדיון ושמעתי טיעוני הצדדים בנושא, מצאתי כי אין בהתפשטות נגיף הקורונה משום שינוי נסיבות אשר יש בה כדי להצדיק שחרור המשיב או מעצרו באיזוק אלקטרוני.

8. בית המשפט המחוזי בבאר שבע קבע במסגרת החלטתו בתיק עמ"ת 52905-03-20 כי אין האמור

בתקנות שעת החירום מתייחס למצב המשפטי במסגרת עיון חוזר בעניינם של עצורים שנעצרו טרם תחילתה של שעת החירום והתקנות שהוצאו מכוחה:

"הערר כאמור הינו במהותו עקרוני וחל על אלפי אסירים ועצורים. חזקה כי לו היה מעוניין מתקין התקנות להביא לכך שעניינם של כל העצורים והאסירים במדינה אמור להידון מחדש, הוא היה מציין זאת במפורש בתקנות ולא משאיר זאת לפרשנות כזו או אחרת. העובדה כי ביחס לאסירים הותקנו תקנות ספציפיות המאפשרות שחרור מוקדם (בתנאים כאלו ואחרים כפוף למאפיינים ספציפיים) מחזקת את המסקנה, שהתקנות החירום שעל בסיסם מבוסס הערר, נועדו רק לגבי כאלה שטרם נעצרו ועל בית משפט לשקול את מעצרו, בשעה שכבר חל מצב החירום."

9. ממסמך רפואי אשר הוצג בעניינו של המבקש 2 עולה כי המשיב לוקה ב"ASTHMA".

ב"כ המשיב טען כי המשיב נמנה על אוכלוסיית הסיכון באם ידבר בנגיף הקורונה.

בית המשפט אינו שם עצמו מומחה רפואי בתחום ההידבקות והשפעת נגיף הקורונה וניכר מהפרסום באמצעי התקשורת כי רב עדיין הנסתר על הנגלה באשר להידבקות בנגיף והשפעתו. עם זאת אין גם בידי לקבוע על סמך המסמך שהוצג בלבד כי המבקש 2 צעיר בן 24, אכן נמנה על אוכלוסיית הסיכון וככזה כל רגע בין כותלי המעצר מסכנו סיכון של ממש. הדברים מקבלים משנה תוקף לאחר עיון במסמך ת/1 מטעם ד"ר מרים מדר, סג"ד, רע"ן רפואת אסירים בשב"ס לפיו מערך הרפואה בשב"ס פועל בתיאום מלא עם הנחיות משרד הבריאות, צומצמה כניסת אזרחים וגורמי חוץ למתקני כליאה, צומצמה פעילות מסכנת, החלטות רפואיות מתקבלות בשיתוף פעולה מלא עם רופאים מומחים בבתי חולים לצורך יצירת רצף טיפולי, נעשה שימוש באמצעים טכנולוגיים מתקדמים לצמצום סיכון והידבקות, מבוצעות פעולות חיטוי בכל רמות הסיכון ושמירה על הגיינה בקרב אסירים וסוהרים.

נתתי דעתי לפסיקות אשר הוגשו בידי ב"כ המשיב אך ניכר מכל האמור לעיל כי הסיכון הנשקף בשלב זה משחרור המשיב בחלופת המעצר לרבות מעצרו באיזוק אלקטרוני המוצעת עולה באופן ניכר על הסיכון הנשקף למבקש 2 בעת מעצרו.

יפה לענייננו החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עמ"י 35506-03-20 המורה על קבלת ערר המדינה בגין החלטת שחרור החשוד :

"אני מסכים עם הסנגור ועם בית משפט השלום שגם בית המשפט צריך לשקול את שיקול הקורונה. יחד עם זאת, אני סבור שאין בכך כדי להתנער מכל מושכלות היסוד הנוגעות למעצר ושחרור ואין מדובר במצב בו אין עוצרים אלא פדופילים חוזרים ורוצחים סדרתיים."

לאור האמור לעיל, לא מצאתי כי יש בתיעוד הרפואי שהוצג לעיל כדי אינדקציה לסיכון ממשי לחייו של המבקש 2 וכזה אשר מהווה טעם של ממש בשחרור המבקש 2 או מעצרו באיזוק אלקטרוני בחלופה המוצעת.

כתב האישום כנגד המשיב הוגש ביום 27.1.20, התיק קבוע להקראה נוספת בחודש אפריל ולא מצאתי כי חלף זמן רב מעת מעצרו של המשיב או כי יחלוף זמן רב טרם יישמעו הראיות בתיק.

יחד עם זאת, ונוכח התפשטותו של נגיף הקורונה בארצנו אני מורה כי המבקש 2 יוחזק בתנאי ריחוק מעצורים אחרים ככל הניתן על מנת שלא לסכנו יתר על המידה ולצורך כך אני מורה כי ייבדק לא יאוחר ממחר בידי רופא שב"ס אשר ייתן דעתו למסמך אותו הציג ב"כ המבקש במעמד הדיון ומתבקש להעביר עותק ממנו בדחיפות לעיון שב"ס.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

לאור ההחלטה אני מורה על ביטול הדיון הקבוע בעניינו של המבקש 2 ליום 6.4.20.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו בדחיפות לעיון הצדדים ושב"ס.

החלטה קודמת הופצה עקב טעות בדלתיים סגורות. רצ"ב ההחלטה ללשא שינוי.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר
הצדדים.